

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 22. januar 2014.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 22. januara 2014. godine

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO HITNIM ZAHTJEVIMA ZA PONOVRNO RAZMATRANJE
ODLUKE KOJOM SE ODBIJA MLADIĆEV ZAHTJEV ZA ODOBRENJE
ULAGANJA ŽALBE NA ODLUKU O *SUBPOENI***

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Ratko Mladić

g. Branko Lukić
g. Miodrag Stojanović

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rješava po "Mladićevom hitnom zahtjevu za ponovno razmatranje odluke po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe", koji je Ratko Mladić podnio 14. januara 2014. (dalje u tekstu: Mladićev zahtjev), te po "Hitnom zahtjevu za ponovno razmatranje odluke po Mladićevom zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe na Odluku o *subpoeni*", koji je podnijelo tužilaštvo 15. januara 2015. (dalje u tekstu: Zahtjev tužilaštva), te ovim izdaje odluku s tim u vezi.

I. Kontekst i argumentacija

1. Optuženi je podnio "Zahtjev za *subpoenu*: general Ratko Mladić" 18. aprila 2013. (dalje u tekstu: Zahtjev za *subpoenu* za Mladića). Dana 5. jula 2013. Vijeće je obavijestilo strane u postupku da će odgoditi rješavanje Zahtjeva za *subpoenu* za Mladića sve dok Žalbeno vijeće ne donese svoju odluku po žalbi Zdravka Tolimira na odluku ovog Vijeća kojom je Tolimir primoran da svjedoči u ovom predmetu.¹

2. Dana 13. novembra 2013., Žalbeno vijeće je izdalo "Odluku po žalbi na Odluku po zahtjevu optuženog za izdavanje naloga *subpoena* Zdravku Tolimiru" (dalje u tekstu: Odluka po Tolimirovoj žalbi), kojom je odbilo Tolimirovu žalbu i zaključilo da je zaštita od samoinkriminisanja, koju Međunarodni sud pruža optuženima na osnovu člana 21(4) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), ne dokida mogućnost da optuženi bude primoran da svjedoči u nekom drugom postupku, koji se ne tiče odlučivanja po optužbana protiv njega.²

¹ V. Pretres, T.40841-40842 (5. juli 2013.). V. takođe Odluka po zahtjevu optuženog da se Zdravku Tolimiru izda nalog *subpoena*, 9. maj 2013; Odluka po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje da uložiti žalbu na odluku u vezi s nalogom *subpoena*, (dalje u tekstu: Odluka po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe).

² Odluka po Tolimirovoj žalbi, par. 36. V. takođe Odluku po Tolimirovoj žalbi, par. 50 "[...] međunarodno pravo i zakoni raznih nacionalnih jurisdikcija ukazuju da je dopušteno praviti razliku između predmeta samog optuženog i predmeta drugih optuženih osoba u svrhu primoravanja nekog optuženog za svjedoči. Žalbeno vijeće naglašava da optuženi ili žalilac može biti primoran da svjedoči u drugim predmetima pred Međunarodnim sudom zbog činjenice da se eventualne samoinkriminišuće informacije pribavljene u tim postupcima ne mogu neposredno ili derivativno koristiti protiv njega u njegovom predmetu".

Prijevod

3. Dana 11. decembra 2013., Vijeće je izdalo "Odluku po zahtjevu optuženog da se Ratku Mladiću izda nalog *subpoena*" (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa *subpoenom*), u kojoj je utvrdilo da su kriterijumi za izdavanje naloga *subpoena* za Mladića ispunjeni.³ Vijeće je nadalje zaključilo da Mladićeva zabrinutost za vlastito zdravlje, kao i njegova posvećenost vlastitom predmetu, ne idu toliko daleko da bi Vijeće trebalo primijeniti svoje diskreciono pravo protiv izdavanja pomenute *subpoene*.⁴

4. Dana 23. decembra 2013. Vijeće je izdalo "Odluku po Mladićevom zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe na Odluku o *subpoeni*" (dalje u tekstu: Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe), kojim je odbilo Mladićev zahtjev za odobrenje ulaganja žalbe na Odluku o *subpoeni*.⁵ Premda se uvjerilo da Odluka o *subpoeni* sadrži pitanje koje bi znatno uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka, odnosno na ishod suđenja,⁶ Vijeće nije smatralo da bi rješenje Žalbenog vijeća u toj fazi postupka suštinski pospješilo postupak protiv optuženog, pa je presudilo kako slijedi:

U vezi s drugim dijelom kriterijuma za odobrenje, Vijeće mora procijeniti da li bi rješenje Žalbenog vijeća u vezi s tim suštinski pospješilo postupak. Međutim, Vijeće smatra da rješenje Žalbenog vijeća u ovoj fazi neće suštinski pospješiti postupak. S obzirom na to da optuženi, prema rasporedu, treba da završi izvođenje dokaza odbrane krajem februara 2014. godine, Vijeće stoji na stanovištu da bi rješenje Žalbenog vijeća u ovoj fazi potencijalno dovelo do odgađanja planiranog završetka izvođenja dokaza odbrane od strane optuženog na neodređeno vrijeme. Pored toga, Žalbeno vijeće je već odlučivalo na temu koju Mladić sada želi da pokrene pred Žalbenim vijećem. Shodno tome, Vijeće smatra da rješenje Žalbenog vijeća u ovoj fazi neće suštinski pospješiti postupak protiv optuženog.⁷

5. U svom Zahtjevu, Mladić traži od Vijeća da ponovno razmotri Odluku po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, tvrdeći da se ona temelji na "očiglednoj grešci u rezonovanju" i da bi njeno "sprovođenje bilo shvaćeno kao nepravda".⁸ Potkrepljujući tu tezu, Mladić tvrdi da mu njegovo duševno zdravlje ne dozvoljava da svjedoči, i da bi u najmanju ruku bilo primjereno obaviti zdravstveni pregled.⁹ On isto tako tvrdi da se

³ Odluka u vezi sa *subpoenom*, par. 23.

⁴ Odluka u vezi sa *subpoenom*, par. 24.

⁵ Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, par. 14.

⁶ Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, par. 11.

⁷ Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, par. 12 (fusnote ispuštene).

⁸ Mladićev zahtjev, par. 15.

⁹ Mladićev zahtjev, par. 18, 20.

fokusiranjem Vijeća na odlaganje završetka postupka u predmetu *Karadžić* neopravdano i pogrešno prava optuženog pretpostavljaju njegovim pravima.¹⁰ Naposljetku, Mladić tvrdi da se Žalbena odluka u predmetu *Tolimir* ne može primijeniti na slučaj optuženog čiji je predmet sada u prvostepenoj fazi.¹¹

6. U svom Zahtjevu tužilaštvo tvrdi da je Vijeće napravilo dvije pravne greške u Odluci po zahtjevu za ulaganje žalbe što opravdava ponovno razmatranje da se spriječi potencijalna nepravda.¹² Tužilaštvo kao prvo tvrdi da je Vijeće pogriješilo zaključivši da je Odluka u predmetu *Tolimir* mjerodavna u odnosu na situaciju u kojoj bi optuženi kojem se trenutno sudi mogao biti primoran da kao svjedok svjedoči u nekom drugom suđenju, i konkretno u odnosu na Mladićevu situaciju.¹³ S tim u vezi, tužilaštvo tvrdi da postoje "značajne razlike" između Mladićeve i Tolimirove situacije i da bi Žalbena vijeće moglo da donese različiti zaključak za Mladića, ili bi u najmanju ruku trebalo da razjasni opseg zaštite kojom bi se Mladić mogao poslužiti tokom njegovog svjedočenja u ovom postupku.¹⁴ Kao drugo, tužilaštvo tvrdi da je Vijeće pogriješilo pridajući nepotrebnu težinu potencijalnom odlaganju završetka izvođenja dokaza odbrane optuženog do kojeg bi moglo doći zbog interlokutornog preispitivanja. S tim u vezi, tužilaštvo tvrdi da interlokutorno preispitivanje ne bi nužno dovelo do kašnjenja u postupka, već naprotiv da bi moglo da suštinski pospješi postupak izbjegavanjem vremenski zahtjevnog postupka za nepoštivanje Suda.¹⁵ Tužilaštvo nadalje tvrdi da "imajući u vidu fundamentalnu prirodu prava koja su ovdje u pitanju za obojicu optuženih, sada potencijalno sukobljenih, Žalbena vijeće je primjereni forum pred kojim bi sada trebalo razriješiti ovo pitanje".¹⁶ Time bi se, kako tvrdi tužilaštvo, spriječilo da se počini nepravda i osiguralo da se zaštite Mladićeva prava.¹⁷

¹⁰ Mladićev zahtjev, par. 21.

¹¹ Mladićev zahtjev, par. 22-23.

¹² Zahtjev tužilaštva, par. 1.

¹³ Zahtjev tužilaštva, par. 7-8.

¹⁴ Zahtjev tužilaštva, par. 9-11.

¹⁵ Zahtjev tužilaštva, par. 12-14.

¹⁶ Zahtjev tužilaštva, par. 16.

¹⁷ Zahtjev tužilaštva, par. 17.

Prijevod

7. Dana 16. januara 2014., Vijeće je zatražilo od strana da podnesu svoje odgovore najkasnije do 17. januara 2014.¹⁸ Optuženi je podnio "Odgovor na zahtjev za ponovno razmatranje Odluke po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe na Odluku o *subpoeni* za Mladića" (dalje u tekstu: Odgovor optuženog), kojim se ne protivi ni Mladićevom zahtjevu ni Zahtjevu tužilaštva, ali ponovno naglašava da želi da svjedoči kao posljednji svjedok na svojem suđenju.¹⁹ Tužilaštvo je podnijelo "Odgovor tužilaštva na Mladićev hitni zahtjev za ponovno razmatranje Odluke po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe" 17. januara 2014. (dalje u tekstu: Odgovor tužilaštva), kojim se ne protivi Mladićevom zahtjevu ali razjašnjava da se ne slaže sa svim unutra iznesenim argumentima, naročito onima koji se odnose na Mladićevo zdravlje, i da je ponovno razmatranje na toj osnovi neopravdano.²⁰

II. Mjerodavno pravo

8. Pravilo 89(B) Pravilnika nalaže u svom relevantnom dijelu da "Vijeće primjenjuje pravila o dokazima koja najviše idu u prilog pravičnom odlučivanju o stvari koja se nalazi pred vijećem i koja su u duhu Statuta i opštih pravnih načela".

9. Kako je Vijeće izjavilo u više prilika, u Pravilniku nema odredbe koja bi regulisala zahtjeve za ponovno razmatranje, koji su proizvod sudske prakse, i prihvatljivi su samo pod određenim uslovima.²¹ Međutim, Žalbena vijeće je ovako artikulisalo pravni standard za ponovno razmatranje odluke: "Vijeće ima inherentno diskreciono ovlaštenje da preispituje ranije donijete interlokutorne odluke u izuzetnim slučajevima 'ako se pokaže očigledna greška u rezonovanju ili ako je to potrebno kako bi se spriječila nepravda'.²² Prema tome strana koja podnosi zahtjev ima obavezu da uvjeri Vijeće u postojanje očigledne greške u

¹⁸ T. 4530-45431 (17. januar 2014).

¹⁹ Odgovor optuženog, par. 1-2.

²⁰ Odgovor tužilaštva, par. 1-6.

²¹ *Tužilac protiv Prlića*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka u vezi sa zahtjevima strana u postupku za preispitivanje odluka Vijeća, 26. mart 2009., (Odluka u predmetu *Prlić* u vezi sa preispitivanjem), str. 2.

²² *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR108bis.3, Odluka po zahtevu Srbije za preispitivanje odluke Pretresnog veća od 6. decembra 2005., par. 25, fusnota 40 (gdje se citira *Kajelieli protiv Tužioca*, predmet br. ICTR-98-44A-A, Presuda, 23. maj 2005., par. 203-204); V. takođe *Ndindabahizi protiv Tužioca*, predmet br. ICTR-01-71-A, Odluka po "Requête d l'Appelant en Reconsidération de la Décision du 4 avril 2006 en Raison d'une Erreur Matérielle" odbrane, 14. juni 2006., par. 2.

rezonovanju ili u postojanje naročitih okolnosti koje opravdavaju preispitivanje kako bi se spriječila nepravda.²³

III. Diskusija

10. Vijeće kao prvo podsjeća na stav koji je usvojilo većinom glasova u “Odluci po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje da uloži žalbu na odluku u vezi sa nalogom *subpoena*” (dalje u tekstu: Odluka po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje žalbe na Odluku) od 4. juna 2013., kao i u Odluci po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje podnošenja žalbe, gdje je zaključilo da optužene osobe pred Međunarodnim sudom imaju jedinstvena prava i minimalne garancije koje im pripadaju na osnovu člana 21 Statuta, pa je shodno tome Vijeće većinom glasova, uz suprotno mišljenje sudije Morrisona, zaključilo da su Tolimir i Mladić od njega na pravilan način zatražili odobrenje za podnošenje žalbe.²⁴ Vijeće prihvata isti stav u odnosu na Mladićev zahtjev i shodno tome zaključuje većinom glasova, uz protivljenje sudije Morrisona po tom pitanju, da je Mladić valjano podnio Zahtjev ovom Pretresnom vijeću.

11. Vijeće će sada razmotriti argumente iznesene u Mladićevom zahtjevu i Zahtjevu tužilaštva i procijeniti da li je u njima pokazano da je došlo do očite greške u rezonovanju u Odluci po zahtjevu za odobrenje podnošenja žalbe, odnosno da li postoje naročite okolnosti koje odobravaju ponovno razmatranje ove odluke kako bi se spriječilo nanošenje nepravde.

A. Postojanje očigledne greške u rezonovanju

²³ *Tužilac protiv Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Odluka po zahtjevu odbrane za preispitivanje, 16. juli 2004., str. 2; V. takođe *Tužilac protiv Popovića i drugih*, Odluka po Nikolićevom zahtjevu za preispitivanje i nalog za izdavanje naloga *subpoena duces tecum*, 2. april 2009., str. 2; Odluka u predmetu *Prlić* u vezi sa preispitivanjem, str. 3.

²⁴ Odluka po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje žalbe na Odluku, par. 7.; Suprotno mišljenje sudije Howarda Morrisona; Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, par. 10; Izdvojeno mišljenje sudije Howarda Morrisona.

12. I Mladić i Tužilaštvo tvrde da je Vijeće pogriješilo kad je zaključilo da je Odluka po Tolimirovoj žalbi mjerodavna za Mladićevu situaciju u smislu da li Vijeće može ili ne može izdati *subpoenu* kojom bi ga primoralo da svjedoči u ovom suđenju.²⁵

13. U Odluci po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, u vezi sa drugim kriterijumom testiranja opravdanosti odobrenja za ulaganje žalbe i po pitanju toga da li bi u ovoj fazi rješenje ovog pitanja od strane Žalbenog vijeća suštinski pospješilo postupak, Vijeće je zaključilo da je "Žalbeno vijeće već odlučivalo na temu koju Mladić sada želi da iznese pred Žalbenim vijećem".²⁶ Kada je donijelo Odluku po Tolimirovom Zahtjevu za ulaganje žalbe, što je dovelo do donošenja Odluke po Tolimirovoj žalbi, ovo Vijeće nije ograničilo aktualno pitanje na Tolimirovu konkretnu situaciju već je smatralo da je "pitanje o kom je ovdje riječ je da li Vijeće može izdati nalog *subpoena* kojim će primorati nekog svjedoka da svjedoči kada je taj svjedok optužena osoba koja trenutno učestvuje u postupku pred Međunarodnim sudom i kao takva ima pravo da zaštiti svoje pravo da ne svjedoči protiv sebe ugrađeno u član 21(4)(g) Statuta".²⁷ U Odluci po žalbi u predmetu Tolimir Žalbeno vijeće ovako sažima pred njega izneseno pitanje:

Preduslovi za izdavanje naloga *subpoena*, koji su ugrađeni u dokazne kriterijume, pružaju zaštitu protiv potencijalno neumjerene primjene naloga *subpoena* uopšte. Međutim, predložena upotreba naloga *subpoena* protiv optuženih osoba i žalilaca iziskuje dodatno razmatranje mogućeg samoinkriminisanja u vezi s njihovim statusom osoba protiv kojih se vodi postupak pred Međunarodnim sudom. Stoga se postavlja pitanje da li je neki optuženi ili žalilac koji je nalogom *subpoena* primoran da svjedoči u nekom drugom predmetu pred Međunarodnim sudom u stvari izložen, u odnosu na svoj predmet, mogućnosti samoinkriminisanja usled te prisile, bilo u obliku: (i) slučajne samoinkriminacije, kada optuženi ili žalilac nesvjesno daje samoinkriminišuće izjave ili (ii) svjesne samoinkriminacije, kada vijeće može prinudno navesti optuženog ili žalioca na davanje samoinkriminišućih izjava na osnovu pravila 90(E) Pravilnika.

35. Ključno pitanje jeste da li pravilo 90(E) Pravilnika adekvatno štiti optuženog ili žalioca od posredne ili neposredne upotrebe protiv njega bilo koje samoinkriminišuće informacije dobijene usled takve prinude, bilo kao posljedica svjesnog ili nesvjesnog samoinkriminisanja.²⁸

14. Žalbeno vijeće je nadalje zaključilo da je svrha člana 24(4)(g) Statuta da spriječi primoravanje optuženog da svjedoči u svom vlastitom postupku, gdje se rješava po

²⁵ Mladićev zahtjev, par. 22-23; Zahtjev tužilaštva, par. 7-11.

²⁶ Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, par. 12.

²⁷ Odluka po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje žalbe na Odluku, par. 8.

²⁸ Odluka po Tolimirovoj žalbi, par. 34-35 (naglasak dodat).

optužbama protiv njega,²⁹ ali da "*optuženi odnosno žalilac* može biti primoran da svjedoči u drugim predmetima pred Međunarodnim sudom zbog činjenice da se eventualne samoinkriminišuće informacije pribavljene u tim postupcima ne mogu neposredno ili derivativno koristiti protiv njega u njegovom predmetu".³⁰

15. Terminologija kojom se služilo Žalbeno vijeće ukazuje na to da je primjenjivost Odluke po Tolimirovoj žalbi šira od samog slučaja Tolimir. Vijeće se nije uvjerilo u argument tužilaštva da izdvojeno mišljenje sudije Tuzmuhamedova,³¹ kao i jedno pominjanje domaćeg pravosuđa od strane Žalbenog vijeća ukazuju na to da Odluka po Tolimirovoj žalbi nije primjenjiva na optužene osobe koje trenutno učestvuju u krivičnom postupku pred Međunarodnim sudom. Nadalje, Vijeće se nije uvjerilo da praktične poteškoće koje tužilaštvo predviđa u "zaštiti Mladićevog prava da se sam ne inkriminiše" i "obezbjeđivanju da ne dođe 'ni do kakve derivativne ili indirektno upotrebe' Mladićevog primoranog svjedočenja u njegovom vlastitom postupku dokle god traje faza iznošenja dokaza",³² od kojih neke proizlaze iz "povezanosti dvaju sudskih timova",³³ opravdavaju ponovno razmatranje stava Vijeća da je Odluka po Tolimirovoj žalbi riješila aktualno pitanje za sve optužene pred Međunarodnim sudom, uključujući Mladića.

16. Shodno tome, Vijeće ne smatra da je počinilo očiglednu grešku u rezonovanju zaključivši da je Žalbeno vijeće već presudilo po ovom istom pitanju koje Mladić sada želi da iznese pred Žalbeno vijeće.

17. Tužilaštvo nadalje tvrdi da je Vijeće počinilo pravnu grešku kada je pripisalo nepotrebnu težinu činjenici da je izvođenje dokaza optuženog bilo blizu završetka, i kad nije uzelo u obzir potencijalno štetan uticaj Odluke po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe na Mladićeva fundamentalna prava.³⁴ Ovaj argument je takođe iznio Mladić.³⁵ Međutim, tužilaštvo i Mladić ovdje miješaju prvi kriterijum testa o za odobrenje ulaganja

²⁹ Odluka po Tolimirovoj žalbi, par. 36.

³⁰ Odluka po Tolimirovoj žalbi, par. 50 (naglasak dodat).

³¹ Vijeće primjećuje da je Mladić takođe iznio ovaj argument, v. Mladićev zahtjev, par. 22.

³² Zahtjev tužilaštva, par. 10-11.

³³ Zahtjev tužilaštva, par. 10.

³⁴ Zahtjev tužilaštva, par. 12.

³⁵ Mladićev zahtjev, par. 21.

Prijevod

žalbe, to jest da li postoji pitanje koje bi znatno utjecalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja, sa drugim kriterijumom, jer je razmatranje aspekata pravičnosti, uključujući one koje se odnose na zaštitu fundamentalnih prava, nešto što spada pod prvi kriterijum, za koji Vijeće smatra da je u ovom konkretnom slučaju zadovoljen.³⁶ Šta se tiče drugog kriterijuma, Vijeće je razmotrilo dva faktora: i) činjenicu da je predviđeno da optuženi završi dokazni postupak odbrane do kraja februara 2014; i ii) činjenicu da je Žalbeno vijeće već presudilo o istom tom pitanju koje Mladić želi da iznese pred Žalbeno vijeće.³⁷ Imajući u vidu da je Žalbeno vijeće već presudilo po tom pitanju, Vijeće nije smatralo da bi potencijalno odlaganje zaključenja izvođenja dokaza odbrane optuženog na neodređeno vrijeme bilo opravdano, i da bi se onda time suštinski pospješio ovaj postupak. Vijeće shodno tome ne smatra da je pripisalo nepotrebnu težinu činjenici da se postupak izvođenja dokaza odbrane u ovom predmetu bliži kraju.

18. Tužilaštvo takođe tvrdi da je Vijeće propustilo razmotriti potencijalno odlaganje prouzrokovano time da Žalbenog vijeća neće odmah donijeti odluku, što bi naprimjer moglo da rezultira postupkom za nepoštivanje suda koji će potrošiti mnogo vremena.³⁸ Pretresno vijeće podsjeća da nakon 1. jula 2013. Međunarodni sud više nema nadležnost za krivično gonjenje odnosno vođenje postupaka za nepoštivanje suda, što nije bio slučaj kada je Vijeće donijelo Odluku po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, pa je stoga uzelo u obzir potencijalni postupak za nepoštivanje suda prilikom procjene drugog kriterijuma testa za ispunjavanje uslova za odobrenje ulaganja žalbe za Tolimira.³⁹ Prema tome, svaki postupak o nepoštivanju suda koji bi mogao da potekne od Mladićevog odbijanja da svjedoči neće prouzrokovati nikakvo odgađanje ovog suđenja.

19. Prema tome, Vijeće ne smatra da je počinilo očiglednu grešku u rezonovanju zaključivši, u sklopu svoje procjene drugog kriterijuma testa za utvrđivanje opravdanosti

³⁶ Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, par. 11.

³⁷ Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe, par. 12.

³⁸ Zahtjev tužilaštva, par. 12, 14.

³⁹ Statut Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove, S/RES/1966 (2010), član 1(4)(a); Dodatak A, Prijelazni aranžmani, član 4(2); V. Odluka po Tolimirovom zahtjevu za odobrenje žalbe na Odluku, par. 9.

odobravanja žalbe, da bi potencijalno odgađanje već zakazanog završetka izvođenja dokaza odbrane optuženog na neodređeni period bilo opravdano u datim okolnostima.

B. Postojanje izuzetnih okolnosti koje opravdavaju ponovno razmatranje Odluke po zahtjevu za odobrenje ulaganje žalbe kako bi se spriječila nepravda?

20. Mladić tvrdi da ga njegovo duševno zdravlje čini nepodesnim za svjedoči kao svjedok i da bi Odluka po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe trebala prema tome da se ponovno razmotri kako bi se spriječila nepravda.⁴⁰ Vijeće podsjeća da se u Odluci u vezi sa *subpoenom* "nije uvjerilo da medicinski izvještaji priloženi u Odgovoru pokazuju da Mladić nužno neće biti u mogućnosti da pruži suvislo svjedočenje pred ovim Vijećem".⁴¹ Izvaci iz medicinskih izvještaja priloženi u povjerljivom Dodatku A uz Mladićev zahtjev predstavljaju ulomke iz istih medicinskih izvještaja koji su bili podastri Vijeću kada je izdavalO Odluku u vezi sa *subpoenom*. Nakon što je već razmotrilo te izvještaje kada je donosilo Odluku u vezi sa *subpoenom*, Vijeće se isto tako nije uvjerilo da je Mladićevo zdravlje do te mjere kritično da bi trebalo ponovno razmotriti Odluku po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe.

21. Naposljetku, i tužilaštvo i Mladić tvrde da je ponovno razmatranje Odluke po zahtjevu za ulaganje žalbe potrebno kako bi se zaštitila Mladićeva fundamentalna prava.⁴² U Odluci u vezi sa *subpoenom* Vijeće je preuzelo obavezu da štiti Mladićeva prava i podsjetilo da i dalje raspolaže svojim diskrecionim pravom na osnovu pravila 90(E) da primora ili ne primora Mladića da odgovori na izvjesna pitanja i da će pritom uzeti u obzir činjenicu da se Mladiću u ovom trenutku sudi.⁴³ Vijeće je nadalje izjavilo da je spremno na određene ustupke kada je riječ o rasporedu Mladićevog svjedočenja kako bi se njegovo zdravlje uzelo u obzir.⁴⁴ Pri tome je Vijeće uzelo u obzir Mladićeve konkretne okolnosti i preuzelo obavezu da zaštiti njegova prava kao svjedoka u ovom postupku. Vijeće se, prema tome, nije uvjerilo da je ponovno razmatranje Odluke po

⁴⁰ Mladićev zahtjev, par. 15-20.

⁴¹ Odluka u vezi sa *subpoenom*, par. 25.

⁴² Zahtjev tužilaštva, par. 17; Mladićev zahtjev, par. 16, 23.

⁴³ Odluka u vezi sa *subpoenom*, par. 23.

⁴⁴ Odluka u vezi sa *subpoenom*, par. 25.

Prijevod

zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe opravdano kako bi se spriječila nepravda i zaštitila Mladićeva prava.

22. Iz svih gorenavedenih razloga, Vijeće ne smatra da je počinilo pravnu grešku pri donošenju Odluke po zahtjevu za odobrenje ulaganja žalbe niti da postoje posebne okolnosti koje bi opravdale ponovno razmatranje ove odluke kako bi se spriječila nepravda.

IV. Dispozitiv

23. Prema tome, na osnovu pravila 54 Pravilnika Vijeće ovim **ODBIJA** Mladićev zahtjev i Zahtjev tužilaštva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavna verzija na engleskom jeziku.

/potpis na originalu/

sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući

Dana 22. januara 2014. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]